

Inhoud

Woord vooraf	13
1. Wat vinden we in het Bijbelboek Esther? <i>Het geschiedde nu in de dagen van Ahasvéros.</i> Esther 1:1a	15
2. Koning Ahasvéros <i>Hij is die Ahasvéros, dewelke regeerde van India af tot aan Morenland toe, honderd zeven en twintig landschappen.</i> Esther 1:1b	32
3. De maaltijd van koning Ahasvéros <i>Toen nu die dagen vervuld waren, maakte de koning een maaltijd al den volke dat gevonden werd op den burcht Susan, van den grootste tot den kleinste, zeven dagen lang, in het voorhof van den hof van het koninklijk paleis. En men gaf te drinken in vaten van goud, en het ene vat was anders dan het andere vat; en er was veel koninklijke wijn, naar des konings vermogen. En het drinken geschiedde naar de wet, dat niemand dwong; want alzo had de koning vastelijk bevolen aan alle groten zijns huizes, dat zij doen zouden naar den wil van een iegelijk.</i> Esther 1:5, 7 en 8	49
4. Koningin Vasthi <i>De koningin Vasthi maakte ook een maaltijd voor de vrouwen, in het koninklijk huis hetwelk de koning Ahasvéros had. Op den zevenden dag, toen des konings hart vrolijk was van den wijn, zeide hij tot Mehúman, Biztha, Charbóna, Bigtha en Abagtha, Zethar en Charchas, de zeven kamerlingen, dienende voor het aangezicht van den koning Ahasvéros,</i>	66

Dat zij Vastbi, de koningin, zouden brengen voor het aangezicht des konings, met de koninklijke kroon, om den volken en den vorsten haar schoonheid te tonen, want zij was schoon van aangezicht.

Doch de koningin Vastbi weigerde te komen op het woord des konings, hetwelk door den dienst der kamerlingen haar aangezegd was. Toen werd de koning zeer verbolgen, en zijn grimmigheid ontstak in hem.

Esther 1:9-12

5. De wijzen van Ahasvéros 84
Dit woord nu was goed in de ogen des konings en der vorsten; en de koning deed naar het woord van Memúchan.
Esther 1:21

6. De weg naar de troon gebaad 102
Na deze geschiedenissen, toen de grimmigheid van den koning Ahasvéros gestild was, gedacht hij aan Vastbi, en wat zij gedaan had en wat over haar besloten was.
Esther 2:1

7. Esther 120
Het geschiedde nu toen het woord des konings en zijn wet ruchtbaar was en toen vele jongedochters tezamen vergaderd werden op den burcht Susan onder de hand van Hegai, werd Esther ook genomen in des konings huis, onder de hand van Hegai, den bewaarder der vrouwen.
Esther 2:8

8. Het verblijf van Esther in het huis der vrouwen 137
Esther had haar volk en haar maagschap niet te kennen gegeven; want Mordechai had haar geboden dat zij het niet zou te kennen geven.
Mordechai nu wandelde allen dag voor het voorhof van het huis der vrouwen, om te vernemen naar den welstand van Esther, en wat met haar geschieden zou. (...)

*Want also werden vervuld de dagen harer versieringen:
zes maanden met mirreolie en zes maanden met specerijen en met andere versierselen der vrouwen.*

Esther 2:10-12

9. Esther gekozen als koningin

155

Also werd Esther genomen tot den koning Abasvéros.

Esther 2:16a

1

Wat vinden we in het Bijbelboek Esther?

Zingen:	Psalm 77:8
Schriftlezing:	Psalm 93
Zingen:	Psalm 93:1, 3
Zingen:	Psalm 102:15
Zingen:	Psalm 22:16

Het geschiedde nu in de dagen van Ahasvéros.

Esther 1:1a

Geliefden, u is een gedeelte voorgelezen uit het Bijbelboek Esther.

Er zijn twee Bijbelboeken in Gods Woord die de naam van een vrouw of meisje dragen. Dat zijn het Bijbelboek Ruth en het Bijbelboek Esther. Toch is er een groot onderscheid tussen deze twee jonge vrouwen. Ruth, de Moabitische, was een heidin. Ze kwam uit het vervloekte, afgodische land Moab, maar ze is door de Heere getrokken en ze heeft een oprechte keuze mogen maken. Ze heeft bij de grens tussen Moab en Juda mogen zeggen: ‘Uw volk is mijn volk en uw God mijn God.’ Dat was haar begeerte. Is dat ook jullie begeerte, jonge meisjes?

Ruth heeft uitgeroepen: ‘Uw God mijn God.’ Met andere woorden: mag uw God ook mijn God worden? Als heidin is ze Israël binnengeleid. Dat was met Esther heel anders. Esther was een Joods meisje. Maar zij had zich helaas aangepast aan de heidense gewoontes aan het hof van Ahasvéros. Ze had het erg naar haar zin in Perzië. Als wij Esther hadden gezien, hadden we haar misschien geen blik waardig gegund. Ze zag er zo wereldgelijkvormig uit. Dat was bij Ruth heel anders. Nochtans heeft de Heere dat wereldgelijkvormige meisje Esther gebruikt om Zijn volk te verlossen. Uit dat volk zou immers naar Gods belofte de Christus geboren worden. De Heere volvoert Zijn raad en Hij zal al Zijn welbehagen doen. Ja, Hij vol-

voert Zijn raad, dwars door de zonde van het Perzische hof heen. De Heere regeert!

Het Purimfeest waarbij de verlossing van het Joodse volk wordt herdacht, wordt inmiddels al 2500 jaar gevierd. Het heeft ons goed gedacht om het Bijbelboek Esther nauwkeurig met u te bezien, onder biddend opzien of de Heere ons er licht in mocht geven.

In deze eerste preek hopen we de algemene lijn uit het Bijbelboek Esther te halen. Daartoe lezen we alleen het eerste deel van Esther 1 vers 1. We lezen Gods Woord daar aldus:

Het geschiedde nu in de dagen van Abasvéros.

We zetten boven onze overdenking: *wat vinden we in het Bijbelboek Esther?* We staan achtereenvolgens stil bij drie gedachten:

1. Gods onzichtbare hand;
2. Gods vervullende hand;
3. Gods regerende hand.

1. Gods onzichtbare hand

De onzichtbare hand Gods is nog steeds dezelfde. Die was er niet alleen in de dagen van Esther, maar die is ook in deze tijd nog aanwezig. Geliefden, het Bijbelboek Esther is een zeer bijzonder Bijbelboek. Jonge vrienden, weten jullie ook waarom het zo bijzonder is? Wel, omdat nergens in dit Bijbelboek de Naam *God* of *Heere* voorkomt. Het Bijbelboek telt tien hoofdstukken, maar nergens leest u die dierbare Naam, die ene Naam ter zaligheid. Toch is het boek Esther een Bijbelboek. In de geschiedenissen van Esther vinden we namelijk zo duidelijk Gods leiding met het Joodse volk. Maar nergens lezen we over een verlangen naar de stad Jeruzalem of naar de tempel. De Joden mochten al vijftig jaar lang terugkeren naar hun eigen land, maar de Joden over wie het gaat in het Bijbelboek Esther, hadden helemaal geen begeerte om terug te gaan. Er wordt ook nergens gewezen op de tempel, waarin alles wees op Christus. In het Bijbelboek Esther vinden we bovendien nergens een gebed zoals bijvoorbeeld in het Bijbelboek Daniël, waarvan de geschiedenis zich in hetzelfde rijk afspeelt. Nergens vinden we een 'Daniël' die driemaal daags zijn knieën boog, zijn eigen zonden en die van

land en van volk beled, die dagelijks zichzelf moest aanklagen. In heel het Bijbelboek Esther vinden we dus niet één keer de Naam des Heeren of een verwijzing naar de tempel. Integendeel.

Wat we er wel in beschreven vinden, zijn de vele wellustige feesten. De belangrijkste personen zijn Mordechai en Esther. Waren dat voorbeeldige mensen? O nee, ze waren geen voorbeelden. Ze vertoonden beiden geen overeenkomsten met de Bijbelheiligen, zoals Abraham, Izak en Jakob, of de andere heiligen zoals die in Hebreëën 11 beschreven worden. Esther was bijvoorbeeld een meisje dat aan het hof verborgen hield dat ze een Jodin was. Esther verloor haar maagdelijkheid in het bed bij een dronken man met wie ze niet getrouwd was. En door dát meisje gaat de Heere nu Zijn volk verlossen.

Wie was Mordechai? Wat was hij voor man? Ach, hij zette Esther aan om haar Joodse afkomst te verbergen. Ook al moest ze met al de spijswetten breken. Hij zette haar dus aan om tegen Gods wet in te gaan. Maar ... ondanks het feit dat déze twee personen de hoofdpersonen zijn, is het boek Esther toch een Bijbelboek. Als we er zo op blikken, zult u ook begrijpen dat er in de eerste zeven eeuwen van onze jaartelling geen commentaar verschenen is op het Bijbelboek Esther. Wat heeft Luther, de hooggeachte reformator, gezegd? Hij zei dat hij het jammer vond dat het Bijbelboek bestond. Voor zover we weten heeft Calvijn nooit uit het Bijbelboek Esther gepreekt. In zijn commentaren wordt er geen pagina aan gewijd.

Toch is het een Bijbelboek. De Heere heeft het zo bepaald. Ondanks alles wat erin beschreven staat, ondanks alles wat tegen God en Zijn geboden ingaat, is het een Bijbelboek. Laat het tot troost zijn van Gods kinderen. Ook zij vinden voortdurend de wellusten, de zonden en ongerechtigheden van het Perzische hof hier vanbinnen in hun hart. Ze weten zo zielsbevindelijk dat ze het maar nooit eens zijn met de wegen die de Heere met hen komt te houden. Maar dat volk blijft Gods volk, de Kerk blijft Zijn oogappel. Ze liggen in hun waarneming midden in het zondige Perzië, ze zijn het waardig om verlaten te worden, maar wat zegt de Heere tot dat volk? 'Ik zal u niet begeven en Ik zal u niet verlaten.' 'Mijn oog zal op u zijn.' 'Zie, Ik heb u in de beide handpalmen gegraveerd; uw muren zijn steeds vóór Mij.' O, Hij regeert, dwars door de zonde aan dat Perzische hof heen. De Heere regeert en zal Zijn almacht tonen. Hij heerst,

zover de blindste heidenen wonen. Dwars door de zonden heen zal de Heere nu Zijn raad volvoeren. Hij is de Getrouwe en zal al Zijn welbehagen doen. Hij zal alle ding doen medewerken ten goede.

Op de vraag waarom het boek Esther toch in Gods Woord is opgenomen, luidt het antwoord: in de eerste plaats omdat het is geïnspireerd door de Heilige Geest. Het is Gods Woord. En het is waar, we vinden er de *Naam* des Heeren niet in, maar wat vinden we er wel? Jonge vrienden, zullen jullie erop letten? In dit Bijbelboek vinden we de *hand* des Heeren. We vinden er de onbegrijpelijke, ondoorgrondelijke daden van de Heere met Zijn kinderen in. Als de Heere het schenkt, zullen we zien dat – ondanks de zonde waarin men leeft, en ondanks hun keuze om in Perzië te blijven – het toch Gods volk blijft.

Hij zal hen nimmer om doen komen,
In duren tijd en hongersnood.

Wat zal het gevolg zijn? Het Purimfeest. Want *Zijn* Naam moet eeuwig de eer ontvangen.

We hebben gezegd dat niet Gods Naam, maar wel Gods *hand* in dit Bijbelboek voorkomt. Toch mogen we zeggen: omdat Gods hand gezien wordt in dit ganse Bijbelboek, is het ook van de eerste tot de laatste letter vervuld met Gods Naam. We zullen het duidelijk maken aan de hand van een bankbiljet. Daar staat een watermerk in. Soms wordt het biljet tegen het licht gehouden om te zien of het wel echt is. Zo is het ook met het Bijbelboek Esther. Wij zien de Naam des Heeren er niet in, maar in het licht van Gods Heilige Geest mogen we er Gods hand in zien. Maar daartoe is wel het licht des Heeren nodig. De dichter van Psalm 36 zegt: ‘In Uw licht zien wij het licht.’ Als dat waar mag zijn, dan zullen we in de navolgende preken met grote verwondering zien op die hand des Heeren. Dan zal openbaar komen:

Zijn machtig’ arm beschermt de vromen,
En redt hun zielen van den dood.

Ach, kinderen des Heeren, vaak kunt u het er niet voor houden dat de Heere begonnen is in uw leven. De Heere mocht weer eens terugleidend licht willen geven, opdat u als het ware dat bankbiljet weer tegen het licht zou mogen houden en u de hand Gods in uw leven zou mogen zien. Hoe Hij u heeft opgezocht, hoe Hij u heeft geleid, hoe Hij u heeft beschermd, hoe Hij u heeft bewelddadigd. Als dat gezien mag worden, moet u het uitroepen: 'Groot zijn Uw werken! Zeer diep zijn Uw gedachten.' Menigmaal is er veel twijfel, maar als we de hand des Heeren weer mogen zien en de Naam des Heeren weer mogen horen, dan ligt het toch zo vast. Dan is de laatste Godsontmoeting de beste bevestiging. O, Hij zal Zijn belofte aan Zijn kinderen vervullen. Dat is onze tweede gedachte.

2. Gods vervullende hand

De Heere volvoert Zijn raad, dwars door de zonde heen. De Heere zegt: 'Mijn raad zal bestaan en Ik zal al Mijn welbehagen doen.' Hij gebruikt zelfs de heidense koning Ahasvéros. Zien we dan ook niet vervuld worden dat de Heere zegt: 'Door Mij regeren de koningen'? De Heere werkt alles, behalve de zonde. Hij werkt de zonde niet, maar Hij bestuurt ze wel tot een bepaald doel. Wat is dat doel? Wel, dat Hij Zijn eer zal ontvangen. En om Zijn welbehagen te volvoeren, heeft de Heere Zijn Zoon naar de aarde gezonden. Om Zijn kinderen het leven te schenken en alle weldaden die in Christus zijn, heeft Hij Zijn Zoon verbrijzeld. Christus is gekomen. Dat Hij zou komen, was al beloofd in het paradijs. Daar heeft het geklonken: 'En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar Zaad; Datzelve zal u den kop vermorzelen, en gij zult Het de verzenen vermorzelen.' Daar, in het paradijs, in de eerste belofte ná de val, heeft de Heere er al op gewezen dat er altijd een strijd zal zijn tussen het Vrouwenzaad en het slangenzaad. Maar Christus heeft overwonnen, Hij heeft satan de kop vermorzeld.

In het Bijbelboek Esther zien we ook zo dat het slangenzaad en het Vrouwenzaad in strijd komen. Satan probeert altijd de Heere tegen te werken. Kijk maar in de geschiedenissen van het Joodse volk. Kijk maar hoe de satan tierde in Egypte. Hij deed er alles aan om te voorkomen dat het volk zou wassen en dat uit dat volk

de Christus zou voortkomen. O, wat heeft Farao niet gedaan. Hij heeft al de jongetjes doen omkomen in de Nijl. Toen is er een geroep ontstaan daar in Egypte, en dat geroep kwam in de oren van de Heere Zebaóth. Toen heeft de Heere Zijn knecht Mozes gezonden. Waarom? Om dwars door de onmogelijkheid heen Zijn belofte te vervullen. De Heere had Zich aan hem geopenbaard bij het brandende braambos als de Getrouwe. Dat was Hij nog steeds in het Bijbelboek Esther. En nog steeds, tot op de dag van vandaag, is de Heere de Getrouwe. Hij zal alles doen wat Hij beloofd heeft. Maar hoe vervult de Heere Zijn belofte? Door de onmogelijkheid heen! Denk maar aan het Joodse volk.

Kinderen des Heeren, weet u nog uit uw eigen leven hoe dwars door de onmogelijkheid heen de Christus aan uw ziel werd geopenbaard en hoe Hij u dierbaar is geworden? Was het niet in de weg van het Joodse volk, toen ze bij Pi-Hachiróth waren, de derde rustplaats van de Israëlieten na hun vertrek uit Egypte en de laatste legerplaats vóór de doortocht door de Rode Zee? Alle wegen werden afgesneden, maar de Heere schonk de verlossing. Want Zijn Naam ís HEERE. Hij is de 'IK ZAL ZIJN, DIE IK ZIJN ZAL'. Door de hele wereldgeschiedenis heen – ook in het Bijbelboek Esther – vinden we de felle strijd tussen satan en Christus. Maar deze strijd vindt niet alleen plaats in het Bijbelboek Esther. Weet u waar die strijd het felst is? In stad Mensenziel, in het hart van Gods kinderen. Daar zijn de nieuwe en de oude mens altijd met elkaar in strijd. Daar is de oude mens, die zo vastzit aan de satan, die luistert naar de satan en die alles doet om te voorkomen dat de Heere Zijn belofte zal vervullen. Satan zal alles in het werk stellen om te voorkomen dat Gods kinderen weer mogen buigen voor de Koning. Hij zal alles proberen om te voorkomen dat Gods kinderen de Heere zullen volgen door gebaande en ongebaande wegen.

O, wat kan satan in stad Mensenziel verlokken met de wereld. Hoe kan hij verleiden tot zonde en ongerechtigheden. Soms fluistert hij in: 'Gij hebt geen heil bij God.' Dan weer komt hij Gods kinderen te verleiden als een engel des lichts. In stad Mensenziel vindt dezelfde strijd plaats als in het Bijbelboek Esther. Dat is een strijd op leven en dood. O, wat zijn we dwaas. Altijd proberen we zelf te werken en onszelf te verlossen. Maar alleen de Heere kan

op Zijn tijd de verlossing schenken. Daartoe zal Hij keer op keer op die plaats brengen waar dat krachteloze volk moet uitroepen: ‘Heere, help me, wij vergaan, in mij is geen kracht tegen die grote menigte.’

We hebben ervan gezongen uit Psalm 93. De Heere regeert. Alleen *Hij* is sterker dan al het geweld. Christus is de Koning van Zijn Kerk. Hij heeft alle macht in hemel en op aarde. Hij volvoert Zijn raad. Er zijn zo veel vijanden in het leven van Gods volk, maar Hij zal ze vernietigen.

Dat zien we ook in het Bijbelboek Esther. Denk aan Haman de Agagiet. Hij kwam uit het geslacht van Amalek. Dat was het eerste volk dat het Joodse volk – toen het uit Egypte verlost was – aanviel en probeerde te vernietigen. Hoe deden ze dat? O, vrienden, satan is nog steeds dezelfde. Hij werkt met list en op een laffe manier. Amalek viel het volk aan in de staart, waar de vermoeide vrouwen en kinderen waren. Dáár is de strijd met Amalek, de voorvader van Haman de Agagiet, begonnen en die strijd is doorgegaan. Kinderen, jullie kennen de geschiedenis wel dat Aäron en Hur de armen van Mozes moesten ondersteunen, toen Jozua vocht met Amalek. In de kracht des Heeren hebben ze overwonnen. Toen heeft de Heere bevolen: ‘Als u nu straks bent in het land, vloeiende van melk en honing, dan moet u de gedachtenis aan Amalek uitroeien.’ Op het moment dat de Heere deze belofte en deze opdracht gaf, waren ze zo gewillig. Ze hebben een altaar gebouwd dat ze de naam gaven: de Heere is mijn Banier.

Ach, zo zijn er ook nu nog die weleens een altaar mogen bouwen in het leven der genade. Dan bouwen ze een altaar bij Beth-El. En wat is het dan groot als de Heere Zich openbaart als de God van Beth-El. Het volk Israël heeft ook een altaar gebouwd toen Amalek was overwonnen. Ze mochten zich toen geheel op God verlaten. Daar mocht het waar worden:

De HEER' is mij tot hulp en sterkte;
Hij is mijn lied, mijn psalmgezag;
Hij was het, Die mijn heil bewerkte,
Dies loof ik Hem mijn leven lang.

Daar hebben ze het mogen ervaren dat Mozes zijn zegenende handen naar boven stak. Toen hebben ze het mogen ervaren: 'Ik zal voor u strijden en gij zult stil zijn.' Maar ... welke opdracht had de Heere gegeven? Leest u het maar na in Deuteronomium 25. Ze moesten het ganse Amalek uitroeien. Maar dat hebben ze niet gedaan.

Volk, kent u daar iets van? We laten alle boze vijanden in leven. Of het nu is uit zorgeloosheid of uit moedeloosheid. Hoe vaak moeten we zeggen: 'Er is geen kracht tegen die grote menigte.' Hoe gaan we niet gebukt onder die vijanden vanbinnen? En wat doen we? We laten ze maar in leven. En wat doet de Heere? Ondanks dat Zijn volk deze vijanden niet uitroeit, ja, ondanks dat zij ze zelfs in leven laten, zal Hij die vijanden uitroeien.

Het Joodse volk verkeert door eigen schuld in Perzië. Maar de Heere zal de strijd met Amalek beslechten. Ja, het is om eigen schuld dat ze in Perzië zijn. Ze hebben de Heere verlaten. Daarom heeft Hij hen als ballingen naar Perzië gedreven. Amalek zet zijn strijd voort. Hij probeert ál de Joden te vernietigen. Maar dan gaat de Heere in Perzië strijden als de krachtige Held voor een machteloos volk. Hij zal Zijn almacht tonen. Want Zijn volk blijft – ondanks hun zonden, ondanks het feit dat ze de vijanden in leven laten – Zijn oog-appel.

Soms lijkt het een hopeloze zaak. Het Joodse volk heeft de wet die uitgevaardigd is, tegen zich. Ze zullen omgebracht worden. Overall zien ze vijanden om zich heen. En ze moeten bekennen: we doen dezelfde zonden als de heidenen die ons benauwen. In het Perzische Rijk hebben ze bij Susan geen tempel waar ze offers kunnen brengen. Ze hebben geen priesters meer, ze zijn buiten de godsdienst en dat om eigen schuld. Ziet u de hopeloosheid van dat volk? Begrijpt u de angsten die er geweest zullen zijn? Wat is het een wonder dat de Heere nog bemoeienis met hen wilde maken. Hij had naar recht kunnen zeggen: 'Laat dat volk maar omkomen.' Ze mochten terug naar Israël, naar het land Kanaän, maar ze hebben het niet gewild. Dan moeten ze nu maar lijden om wat ze zichzelf op de hals hebben gehaald. Ja, de Heere had hen rechtvaardig kunnen doen omkomen, maar wat gebeurt er? We zullen daar in deze overdenkingen bij stilstaan. De Heere verwekt een wereldgelijkvormig meisje: Esther. Hij bindt de nood op haar ziel. Op hoop tegen hoop

gaat ze naar de koning, Ahasvéros, en dan spreekt ze die dierbare woorden: ‘Wanneer ik dan omkom, zo kom ik om.’

Ziet u welke lijn daar ook in ligt? Dat is een lijn die we in iedere preek proberen terug te laten komen. Het is het beeld van een verloren zondaar, die door de wet verbrijzeld is. Die naar de wet verdoemd mag worden, maar die ook mag buigen onder dat Goddelijke recht en die op hoop tegen hoop zijn toevlucht bij de Heere zoekt. Uitroepend: ‘Wanneer ik dan omkom, zo kom ik om.’

Kent u daar iets van, van dat zoete buigen onder het recht des Heeren? Weet u wat het zeggen wil om het eens te mogen zijn met de Heere? Om te zeggen: ‘Uw doen is rein, Uw vonnis gans rechtvaardig?’ Maar kent u anderzijds ook iets van die noodkreet tot de Heere? Het is zo nodig in het leven der genade, zoals we dat ook in het leven van Esther terugzien, dat het een afgesneden zaak mag worden op de aarde. Dat u mag leren buigen, volk des Heeren, onder het recht des Heeren. Wat is het dan een eeuwig wonder in dat moment van omkomen, als die grote Ahasvéros de genadescepter komt aan te reiken. Wat komt er dan een vrede in het hart. Wat mag het op dat moment waar worden: ‘Ik zal voor u strijden en gij zult stil zijn.’ O, als die genadescepter wordt aangereikt, dan ligt de vrees eronder. Wat is er dan een ruimte in de verlossing in Christus, als Hij aangewezen wordt als de grote Ahasvéros, Die niet alleen de macht heeft over honderdzevenentwintig landschappen, maar over de ganse wereld. Ach, wat mag het meevallen voor hen die zichzelf aan deze macht mogen toevertrouwen, die het met Hem eens mogen zijn. Zij mogen aan Zijn voeten leren als een Maria, en ze mogen weleens horen: ‘Vreest niet en ontzet u niet, zijt sterk en hebt goeden moed; want alzo zal de HEERE al uw vijanden doen tegen dewelke gijlieden strijdt.’

En de belofte die de Heere schenkt, zal Hij op Zijn tijd zekerlijk vervullen. Hoe vervult de Heere Zijn belofte? Wel, door de onmogelijkheid heen. Het kan zo donker lijken in het leven van genade. De satan kan zo tieren. En al hebt u dan weleens iets van de verlossing in het bloed van Christus mogen zien, als het weer zo donker is, dan ziet u dat niet. Dan roept u uit met de dichter van Psalm 77:

Zouden Zijn beloftenissen
Verder haar vervulling missen?

O, als de Heere Zijn lieflijk aangezicht gaat inhouden, kan het lijken of de Heere er niet is. Dat zien we ook in het Bijbelboek Esther, omdat Zijn Naam er niet in voorkomt. Maar Hij *is* er, Hij zal Zijn almacht tonen. Zijn Naam mag verborgen zijn, maar Hij is er met Zijn hand. Mag het tot troost zijn voor u, als u in de duisternis loopt? De dagen der duisternis zullen vele zijn. Maar Hij is er. Hij is boven de donkere wolk. Hij heeft beloofd voordat Hij opvoer ten hemel: 'Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde.' 'En zie, Ik ben met ulieden.' Hij zal blijven in Zijn trouw, in Zijn liefde en in Zijn macht. 'Zou Hij het zeggen en niet doen, of spreken en niet bestendig maken?' En daarom:

Is Israël in nood,
Er zal verlossing komen;
Zijn goedheid is zeer groot.

Hoe vervult de Heere Zijn belofte? Door de onmogelijkheid heen. De Heere trekt Zijn Kerk altijd door de dood tot het leven. Het volk was om eigen schuld in Perzië. Ze mochten terug naar Kanaän, maar ze wilden niet. Ondanks dat de Heere had gezegd: 'In Kanaän zal Ik u zegenen.' O, als ze dan op de omstandigheden en op zichzelf zien, dan moeten ze zeggen: 'Het kan niet meer, we hebben slechts de dood verdiend.' Zeker als heel dat rijk tegen u in opstand komt en u evenals de Joden in Perzië een speelbal bent van de volken, dan lijkt verlossing onmogelijk.

Zo is het toch keer op keer? Satan tiert voortdurend in stad Mensenziel. Het is keer op keer om eigen schuld dat de Heere Zich moet terugtrekken. Wat toont het Bijbelboek Esther een spiegelbeeld van hoe het is in stad Mensenziel. Maar wat is nu de troost? Dat de Heere Zijn raad volvoert. Hij is de Getrouwe. Hij zal Zijn beloften vervullen, dwars door de onmogelijkheid heen. Want al die beloften liggen vast in de dood van Christus. 'Want zovele beloften Gods als er zijn, die zijn in Hem ja, en zijn in Hem amen, Gode tot heerlijkheid.' Hij heeft uitgeroepen: 'Het is volbracht.' Toen heeft Hij overwonnen. Hij heeft het slangenzaad de kop vermorzeld. Daarom

is de duivel zo bang voor Hem. Satan heeft ook gehoord: ‘Het is volbracht.’ En als de Heere gaat spreken, zal de vijand moeten wijken. Daar heeft de vijand boog en schild en vurige pijlen op verspild.

De Joden in Perzië zijn uiteindelijk bevrijd en verlost van een dreigende dood. Daarom vieren ze al 2500 jaar het Purimfeest. Maar Gods kinderen, jonge vrienden, zijn bevrijd en verlost van de *eeuwige* dood. Zij zullen niet slechts 2500 jaar zingen, maar ze zullen tot in alle eeuwigheid door zingen: ‘Door U, door U alleen, om ’t eeuwig welbehagen.’

De Heere zal Zijn beloften vervullen. Welke belofte zien we als een rode draad door het Bijbelboek Esther gaan? Wel, de belofte dat de Christus uit het Joodse volk geboren zal worden. Het *zál* geschieden. Daartoe staan de Heere alle middelen in de hemel en op de aarde ter beschikking. Als Hij opstaat, zal Zijn vijand verdelgd worden. En de vijanden van Zijn volk, zijn ook *Zijn* vijanden. Dat is nog zo. Dat was niet alleen in Egypte of in die strijd met Amalek, dat was niet alleen in het Perzische Rijk, dat is ook heden ten dage nog zo. En daarom: houd aan, volk, grijp moed. De dichter zegt ervan:

Dit weet ik vast, God zal mij nooit begeven;
Niets maakt mijn ziel vervaard.

Welke middelen gebruikt de Heere? Ach, daar is Hij zo vrij in. We willen het de Heere zo graag voorschrijven. Dan zeggen we: ‘Heere, als U *dát* doet en *dát*, dan komt het goed.’ Maar de Heere zegt: ‘Uw wegen zijn niet Mijn wegen.’ In Perzië hebben ze misschien wel gedacht: laat de Heere ons maar verlossen zoals Hij Zijn volk uit Egypte heeft verlost. Door sterk ingrijpen in de natuur en door plagen. Maar het is zo anders gegaan. Dat is ook zo’n kenmerk van dat Bijbelboek Esther. Het mocht tot troost zijn dat de Heere juist zulke eenvoudige, onbetekenende middelen in onze ogen, gaat gebruiken om een volk te verlossen.

Denk aan het advies van raadsheer Memúchan, die zei: ‘Koningin Vasthi heeft zo tegen u gezondigd, u moet haar verstoten.’ Dat was een advies van een dronken man. Alleen in die weg kon Esther bij de troon komen. Is dat geen wonder?

Later, toen Ahasvéros niet kon slapen, riep hij zijn bedienden om de kronieken voor te lezen. Zo werd hij weer teruggevoerd naar het moment dat Mordechai hem verlostte van een aanslag op zijn rijk. Daardoor werd Mordechai verlost van de galg. De Heere bestuurt alle dingen.

Kind des Heeren, kijk eens terug in uw leven. Hoeveel kleine dingen heeft de Heere al niet gebruikt? Leidt dat niet tot verbreking en verootmoediging? O, als u dan het bankbiljet van uw leven tegen het licht mag houden, dan ziet u daar tot uw grote verwondering Gods hand in. Weet u nog de plaats waar de Heere op het alleronverwachtst sprak? Aan de keukentafel, in de auto, achter uw bureau? Of de preek die gelezen werd toen u geen verwachting meer had? Plotseling leek het of de hemel openging. Misschien kwam u iemand tegen die juist op dat moment woorden sprak die nodig waren. Wat heeft de Heere nog bemoeienissen met ons, ook in het uitwendige.

In het leven van Gods kinderen mogen die zaken opgemerkt worden. Soms tot grote verwondering, maar ook tot grote schaamte. O, wat heeft de Heere een werk aan dat volk. Maar Hij komt ook in het uitwendige zo tot ons te spreken. Denk aan sterfgevallen en zieken om ons heen. Is het voor u al een wonder geworden dat u nog mag verkeren onder de uitwendige roeping? Als we het leven van Esther bezien, is er nog hoop voor wereldgelijkvormige meisjes. Als de Heere gaat werken, wordt het wereldgelijkvormige kleedje echter wel afgelegd.

De Heere zál Zijn beloften vervullen, dwars door de onmogelijkheid heen. Een van de oudvaders zegt: als er een oorlog tussen twee landen nodig is om één kind van God te grijpen, dan komt die oorlog er. In het Bijbelboek Esther gebeurt dat door heel eenvoudige dingen. In Perzië gaat de Heere een meisje dat niet eens wil bekenen dat ze een Jodin is, gebruiken om Zijn beloften te vervullen. Wij zouden denken dat de Heere wel een wonderlijk iets zou doen in Jeruzalem waar de nette kerkmensen wonen als Hij de belofte gaat vervullen dat de Heere geboren gaat worden. Maar de Heere gebruikt hier in de goddeloze burcht Susan een werelds meisje. Dat is tot beschaming voor die nette mensen in Jeruzalem. Wat zien we daarin duidelijk: 'Mijn gedachten zijn niet ulieder gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen.'

De Heere kan alle dingen gebruiken. Alles staat Hem ter beschikking. Hij is de Getrouwe, de Almachtige, Die alle macht heeft in hemel en op aarde. De Heere zegt in Jesaja 60 dat de rammen van Nebajoth Zijn volk zullen dienen. Hij zal hen verlossen, Hij zal hen bewaren. Alles is van Hem. De dichter zegt in Psalm 50: 'Want al het gedierte des wouds is Mijne, de beesten op duizend bergen.' Al het goud en het zilver is Zijne, ook de koningen. De Spreukendichter zegt het: 'Des konings hart is in de hand des HEEREN als waterbeken; Hij neigt het tot al wat Hij wil.'

De Heere zal Ahasvéros gebruiken om dat volk te verlossen en Zijn beloften te vervullen.

Zingen we nu eerst Psalm 102 vers 15.

3. Gods regerende hand

In onze eerste gedachte hebben we stilgestaan bij Gods onzichtbare hand die we zien in het Bijbelboek Esther. De tweede gedachte was: Gods vervullende hand. Hij zal doen wat Hij beloofd heeft. Onze derde gedachte is: Gods regerende hand.

'Het geschiedde nu in de dagen van Ahasvéros.' Waarom staat er: 'Het geschiedde nu'? Dat is om aan te tonen dat de geschiedenis doorgaat. Waarom? Wel, omdat de Heere Zijn raad zal vervullen. Gods vinger, zeiden de oudvaders vroeger, schrijft de geschiedenis. Maar Hij zal degenen die God liefhebben, alle dingen doen medewerken ten goede. De aarde, jonge vrienden, bestaat nog om der uitverkorenen wil. De Heere heeft de tijd geschapen om Zijn kinderen toe te brengen. En als de laatste is toegebracht, zal nooit meer klinken: 'Het geschiedde nu.' Want dan is de geschiedenis over, dan is de tijd over. Als de Heere terugkomt op de wolken, is er geen tijd meer. Dan zijn al de uitverkorenen verzameld. Volk des Heeren, dan is er geen tijd meer, maar daar zal ook geen nacht meer zijn. De donkere wolken zullen verdwijnen. Dan zult u mogen zien op de Zonne der gerechtigheid. Niet meer in geloof, maar in aanschouwen. Als er geen tijd meer zal zijn, is het voor het volk des Heeren eeuwig wel. Dan is de eeuwige lofzang in hun kelen. Maar als u nooit gebogen hebt voor deze Koning, dan zal het zijn: eeuwig wee. Dan ligt u eeuwig onder de toorn des Heeren. Haast u, spoed u toch om uws levens wil.

‘Het geschiedde nu.’ In welke tijd geschiedde dit geschiedkundige verhaal? In welke tijd werkte de Heere deze wonderen? Het was in de eerste helft van de vijfde eeuw voor Christus. Zestig jaar daarvoor had Kores toestemming gegeven dat het Joodse volk terug mocht naar Kanaän. Onder aanvoering van Zerubbabel, de vorst, en Jozua, de hogepriester, zijn er 50.000 gegaan. Maar er zijn er véél meer achtergebleven. En uit degenen die niet wilden terugtrekken, gaat de Heere Esther, die in het Hebreeuws Hadassa heet, verwekken. Wat hebben die 50.000 die terugkwamen in Jeruzalem na de ballingschap gezongen en geweend. We lezen in Psalm 137: ‘Aan de rivieren van Babel, daar zaten wij, ook weenden wij, als wij gedachten aan Sion.’ Dat waren de omstandigheden van de eerste generatie die in Babel kwam.

De tweede en de derde generatie mochten weer terug onder Kores. Maar velen wilden niet meer terug. Zij hadden het zo goed in Perzië. Ze hadden liever de welvaart en de wellusten in Perzië dan dat ze teruggingen naar Jeruzalem, waar stad en tempel afgebroken waren. Dus de eerste generatie weende dat ze niet in Jeruzalem was om eigen schuld. De tweede en derde generatie, die wél terug mochten, hadden het juist naar hun zin in het heidendom. Ze gingen misschien nog wel naar de synagoge, maar ze hinkten op twee gedachten. Ziet u deze lijn ook als toepassing naar onze tijd? Daarom trof het me ook zo in de overdenking. Ziet u het? Opa had heimwee naar het hemelse Jeruzalem, de kinderen die de waarheid nog kenden hadden deze nog lief. En de klein- en achterkleinkinderen? Die hebben de waarheid verlaten. Ziet u het beeld? Wanneer we alleen verstandelijke keuzes blijven maken, zal slechts de vorm overblijven en uiteindelijk zal de kerk verdwijnen. Maar nu houdt de Heere in Babel een kerk in stand. En we mogen weleens geloven dat de Heere dat ook in Nederland nog zal doen. Waarom? Omdat uit dat vijfde geslacht een jongen of een meisje gegrepen moet worden. Omdat er nog een wereldgelijkvormig meisje getroffen zal worden op het slagveld van vrije genade. Dáárom wordt er nog een kerk in stand gehouden.

Uit hen zal altijd iemand komen voort,
Om den nakomers te leren Uw woord.

Kijken we zó naar de geschiedenis, dan is er enerzijds schaamte, over hoe ver we als volk zijn afgeweken. De wereld is zo binnengekomen in de kerk. Maar als we zien hoe de Heere Esther uit dat volk haalt, dan krijgen we moed, ook voor onze gemeenten.

Wie was deze Ahasvéros in wiens dagen dit alles geschiedde? Dan moeten we terug naar dat grote beeld waar koning Nebukadnézar van droomde, in Daniël 2. Het hoofd van goud was Nebukadnézar zelf. Hij heeft de Heere ook nog geprezen. Hij heeft eerst zijn verstand verloren, maar toen hij zijn verstand terug mocht krijgen, heeft hij de Heere geloofd, zeggende: ‘Ik loofde den Allerhoogste en ik prees en verheerlijkte den Eeuwiglevende, omdat Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, en Zijn Koninkrijk is van geslacht tot geslacht.’

Dat Babylonische koninkrijk is niet gebleven. Het is ten onder gegaan. U weet dat het angstaanjagende geschrift op de muur kwam: ‘Gewogen, gewogen, maar te licht bevonden.’ Ter toepassing, hebt u die boodschap al eens thuisgekregen? U bent misschien weleens onder de indruk van een preek naar huis gegaan. U hebt misschien weleens indrukken in uw leven gehad en als Nebukadnézar gezegd: ‘Ik loofde den Allerhoogste.’ Maar er is uiteindelijk toch een einde gekomen aan het Babylonische rijk, op een zeer ingrijpende wijze. We zullen niet alleen moeten loven met onze *stem*, maar we zullen moeten loven met ons *hart*. Dat schrift is op de wand gekomen. Het Babylonische rijk kwam ten einde.

Toen is het rijk van de Meden en de Perzen gekomen. Kores, de opa van Ahasvéros, was de eerste koning van Perzië. Kores gaf toestemming om terug te keren en de Heere een huis te bouwen te Jeruzalem. Darius, de zoon van Kores en dus de vader van Ahasvéros, stimuleerde opnieuw de tempelbouw die gefinancierd werd door het Perzische Rijk. Terwijl de steen werd gelegd, werd er geroepen: ‘Genade, genade zij dezelve.’ Er waren toen twee soorten mensen. Ouden die het oude niet los konden laten en die geweend hebben, omdat de nieuwe tempel niet was zoals vroeger. Zij wilden vasthouden aan het oude. Er stonden echter ook jonge mensen, jonge mannen bij, die juichten, omdat ze wisten dat deze tempel vervuld zou worden met de Christus. Wat een les! De oude mannen zijn in het Bijbelboek Esther niet nodig, maar ook de jonge mannen

niet. Nu gebruikt de Heere een wereldgelijkvormig meisje, opdat de Christus geboren zal worden in Bethlehems velden. Is het geen wonder? De Christus zál komen.

We gaan nog even terug naar het beeld van Nebukadnézar. De steen die niet was afgehouden met mensenhanden is de Christus. Het ene koninkrijk zal gaan en het andere komen, maar Christus is eeuwig Dezelfde. Hij is afgehouden, niet met mensenhanden. Hij is gezonden door de Vader. De Vader heeft Zijn Zoon verbrijzeld, opdat het welhagen door Zijn hand gelukkiglijk zal voortgaan. Christus is verworpen door de godsdienst en de wereld. Maar deze kostelijke Steen is dierbaar in het leven der genade. ‘U dan, die gelooft, is Hij dierbaar.’ Zijn Rijk zal de aarde vervullen. Hij is een *eeuwige* Koning.

Maar eeuwig bloeit de gloriekroon
Op ’t hoofd van Davids groten Zoon.

Hij is de Onveranderlijke, Hij zal Zijn Kerk verlossen. Hij zal hen in het uur van de wedergeboorte grijpen uit de klauwen van satan. Hij zal hen leiden, Hij zal hen beschermen. Hij heeft alle macht in de hemel en op de aarde. Is het geen wonder dat Hij Zich inlaat met zulke onwilligen en opstandelingen?

Jonge vrienden, voor wie buigen jullie? Buigen jullie nog steeds voor de afgoden, voor het eigen ik? Vreselijk! De Heere mocht je doen buigen voor Hem.

Het zal er zo op aankomen, geliefden, of u ook hartelijk mag leren buigen voor Hem. Dat u het eens mag worden met Hem. Dat u Zijn deugden liever mag leren krijgen dan uw eigen zaligheid. Dat u net als een Esther tegen Mordechai mocht zeggen: ‘Wanneer ik dan omkom, zo kom ik om.’ Want alleen in een weg van afsnijding zal Christus, de Steen, Die niet met handen gehouwen is, geopenbaard worden.

Moet u bekennen dat u nog nooit voor deze Christus gebogen hebt in uw leven? O, in dat buigen ligt zo veel zoetheit. Maar als u nooit gebogen hebt in uw leven, dan zal de Heere straks komen met een ijzeren scepter. Dan zal Hij u te morzel slaan en zeggen: ‘Brenge ze hier en slaat ze hier voor Mij dood.’ Degenen die door genade

mochten buigen aan deze zijde van het graf, die het eens werden met de Koning, die zullen de genadescepter toegereikt krijgen en zullen het horen: ‘Komt, gij gezegenden Mijns Vaders, beërft dat Koninkrijk hetwelk u bereid is van de grondlegging der wereld.’

De Heere mocht de woorden over het eerste deel van het Bijbelboek Esther zegenen en achtervolgen met Zijn genade. Dat u ook thuis dit Bijbelboek zou mogen bestuderen. Alleen met het verstand is tekort. Mocht de Heere schenken dat u iets mocht leren kennen van de gangen die we genoemd hebben, en dat uit vrije, soevereine genade.

 Zo gij Zijn stem dan heden hoort,
 Geloofst Zijn heil- en troostrijk woord,
 Verhardt u niet, maar laat u leiden.

Amen.